

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

ZI ./. riksåklagaren ang. **preventivt vistelseförbud**
(Hovrätten för Västra Sveriges beslut den 13 april 2026 i mål Å 2893-26)

Högsta domstolen, som meddelat prövningstillstånd, har förelagt riksåklagaren att lämna in svarsskrivelse över överklagandet.

Min inställning

Jag bestrider ändring av hovrättens beslut.

Bakgrund

Åklagarens beslut om vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning

Kammaråklagare Åsa Nilsson beslutade den 2 december 2025 att meddela ZI vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning. Beslutet gällde från och med den 2 december 2025 till och med den 2 juni 2026.

Beslutet innebar förbud för ZI att inom vissa på en karta angivna områden inom Göteborgs kommun vistas på allmän plats, på skolgårdar och på motsvarande områden utomhus vid förskolor och fritidshem och i fordon på allmän plats.

Tingsrättens beslut

Efter att ZI begärt att beslutet om vistelseförbud skulle upphävas fastställde tingsrätten åklagarens beslut. Det bedömdes finnas behov av och vara proportionerligt att vistelseförbudet fortsatt förenades med villkor om elektronisk övervakning.

Hovrättens beslut

Hovrätten instämde i de bedömningar som tingsrätten gjort och avlog överklagandet av tingsrättens beslut.

Vistelseförbudet har förlängts

Vistelseförbudet har numera, enligt åklagarbeslut den 25 maj 2026, förlängts och gäller till och med den 25 augusti 2026. Det förlängda vistelseförbudet har förenats med villkor om elektronisk övervakning.

ZI är lagförd för överträdelser av vistelseförbudet

ZI har dömts för överträdelse av vistelseförbud vid två tillfällen, den 22 och 28 december 2025, till fängelse i en månad (*Hovrätten för Västra Sveriges dom den 20 april 2026 i mål B 1661-26*, som vunnit laga kraft).

Överklagande

ZI har yrkat att Högsta domstolen ska upphäva beslutet om vistelseförbud eller, i andra hand, att förbudet ska förses med ett undantag som innebär att han får vistas på sin folkbokföringsadress hos sina föräldrar och färdas till och från bostaden med bil via en viss angiven vägsträcka utan uppehåll inom området. Han har gjort gällande att han genom förbudet förhindras tillgång till viktiga samhällsfunktioner genom att han inte kan åka till moskén och vidare att han i praktiken blir hemlös som en följd av förbudet eftersom hans folkbokföringsadress ligger inom förbudsområdet.

Rättslig reglering

Rätten till rörelsefrihet samt respekt för privat- och familjeliv

Den som är svensk medborgare har rätt att förflytta sig inom riket och att lämna det (2 kap. 8 § regeringsformen). Enligt artikel 2 i Europakonventionens fjärde tilläggsprotokoll har den som lagligen befinner sig inom en stats territorium rätt att fritt röra sig där och välja sin bosättningsort. Enligt artikel 8 i Europakonventionen har var och en rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens. Rättigheterna får begränsas genom lag.

Innebörden och omfattningen av ett vistelseförbud

Lagen (2024:7) om preventiva vistelseförbud trädde i kraft den 1 februari 2024. Syftet med lagen var att öka tryggheten i det offentliga rummet och att förhindra att brottslig verksamhet utövas där (se prop. 2023/24:57).

Ett vistelseförbud innebär att en person förbjuds att inom ett avgränsat område vistas på allmän plats, på skolgårdar och motsvarande områden utomhus vid förskolor och fritidshem samt i fordon på allmän plats. (Se 1 § i lagen.)

Ett vistelseförbud omfattar inte tillträde till och vistelse på en plats endast i syfte att rösta i val till riksdagen, regionfullmäktige, kommunfullmäktige, Europaparlamentet eller Sametinget eller i en folkomröstning. (Se 2 § i lagen.)

De grundläggande förutsättningarna för att ett vistelseförbud ska få beslutas.

Ett vistelseförbud får meddelas om det med hänsyn till omständigheterna finns en påtaglig risk för att det inom en grupp kommer att utövas sådan brottslig verksamhet som avses i 4 § inom det område där förbudet avses gälla (1), och kan befaras att en person som tillhör eller verkar för gruppen medvetet kommer att främja den brottsliga verksamheten (2). (Se 3 § i lagen.)

Vilken brottslighet som får läggas till grund för ett vistelseförbud

Ett vistelseförbud får meddelas endast om den brottsliga verksamheten har bakgrund i eller är ägnad att framkalla en konflikt mellan grupper av personer i vilken det finns risk för att skjutvapen eller sprängämne eller annat liknande ämne kan komma till användning (1), eller på något annat sätt är ägnad att allvarligt skada tryggheten hos allmänheten inom området (2). (Se 4 § i lagen.)

Storleken på området för ett vistelseförbud och förbudets proportionalitet

Ett vistelseförbud får inte avse ett större område än vad som är nödvändigt och får meddelas endast om skälen för ett sådant förbud väger tyngre än det intrång eller men i övrigt som förbudet innebär för den enskilde. (Se 5 § i lagen.)

Möjlighet att förena ett vistelseförbud med begränsningar och undantag

Vistelseförbudet ska förses med de begränsningar och undantag som är påkallade med hänsyn till förhållandena i det enskilda fallet. (Se 6 § i lagen.)

Möjlighet att förena ett vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning

Ett vistelseförbud som meddelas på grund av risk för sådan brottslig verksamhet som har bakgrund i eller är ägnad att framkalla en konflikt mellan grupper av personer i vilken det finns risk för att skjutvapen eller sprängämne eller annat liknande ämne kan komma till användning får förenas med villkor om elektronisk övervakning om det behövs för att kontrollera att förbudet följs. (Se 7 § i lagen.)

Vistelseförbudets längd och förlängning av vistelseförbud

Ett vistelseförbud ska gälla för en viss tid, högst sex månader. Förbudet får förlängas med högst sex månader i taget om förutsättningarna för förbud enligt 3–5 §§ är uppfyllda. Ett förbud med villkor om elektronisk övervakning får dock förlängas med högst tre månader i taget. (Se 8 § i lagen.)

Bestämmelser om straffansvar

Den som bryter mot ett vistelseförbud döms för överträdelsen till fängelse i högst ett år eller, om brottet är ringa, till böter. Den som har meddelats vistelseförbud med villkor om elektronisk övervakning och som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet hindrar att den elektroniska övervakningen kommer till stånd eller kan fortgå döms till böter eller fängelse i högst ett år. (Se 29 och 30 §§ i lagen.)

Min bedömning

Utredningskravet är uppfyllt

Ett beslut om vistelseförbud ska grundas på en bedömning av risken för brott eller andra angrepp på de intressen som lagstiftningen är avsedd att skydda. För att bedöma risken för främjande av framtida brottslighet krävs utredning om den aktuella gruppen, risken för att gruppen utövar brottslighet inom förbudsområdet och om den som förbudet avses gälla. Utredningens omfattning bör anpassas utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Anmälan om vistelseförbud har bedömts kunna baseras bl.a. på polisens spaningsinformation eller underrättelseuppgifter. Även förhöret med den mot vilken vistelseförbudet avses gälla kan utgöra en del av bedömningsunderlaget. (Se prop. 2023/24:57 s. 50 f.)

Eftersom vistelseförbud är en preventiv åtgärd kommer beslutsunderlagen för förbuden regelmässigt bestå av polisens information om gruppen, förbudspersonens gruppstillhörighet samt risker för brottslighet och främjande. Uppgifterna baseras i det här fallet bl.a. på omfattande underrättelseverksamhet och mångårig polisiär närvaro i konfliktområdet, som dessutom stöds av konkreta spaningsiakttagelser. Det har inte kommit fram något som ger anledning att ifrågasätta polisens information i de relevanta avseendena och utgångspunkten är därför att de presenterade uppgifterna i sig utgör en tillräcklig grund för vistelseförbudet.

Det finns en påtaglig risk för sådan brottslig verksamhet som lagen gäller

Ett beslut om vistelseförbud ska grundas på en bedömning av risken för brott eller andra angrepp på de intressen som lagstiftningen är avsedd att skydda. För att bedöma risken för främjande av framtida brottslighet krävs utredning om den aktuella gruppen, risken för att gruppen utövar brottslighet inom förbudsområdet och om den som förbudet avses gälla. Utredningens omfattning bör anpassas utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Det står klart att en anmälan om vistelseförbud kan baseras på polisens spaningsinformation eller underrättelseuppgifter. Även förhöret med den mot vilken vistelseförbudet avses gälla kan utgöra en del av bedömningsunderlaget. (Se prop. 2023/24:57 s. 50 f.)

Lagens tillämpningsområde är begränsat till att främst avse brottslighet som utövas av kriminella nätverk, dvs. brottslighet ”inom en grupp”, vilket innebär att det måste finnas minst två personer på varje sida som är beredda att agera gemensamt eller för varandras räkning i konflikten (se a. prop. s. 78 med hänvisning till prop. 2022/23:53 s. 151). Att den brottsliga verksamheten ska ske ”inom” gruppen innebär ett krav på att det ska finnas en koppling mellan gruppen och den brottsliga verksamheten (jfr prop. 2013/14:237 s. 108).

För att syftet med lagen ska uppnås – att förebygga och förhindra brott i ett tidigt skede – har det inte ställts upp något krav på att det ska finnas en risk för att gruppen kommer att begå ett visst konkret brott i området. Det som krävs är att det finns risk för ”brottslig verksamhet” (se prop. 2023/24:57 s. 33 med hänvisning till prop. 2013/14:237 s. 104).

Det kan inledningsvis i det här fallet konstateras att det sedan i vart fall 2012 pågår en våldsam konflikt mellan två rivaliserande grupperingar med koppling till södra respektive norra Biskopsgården på Hisingen i Göteborg. Numera består konflikten huvudsakligen av hämndaktioner mellan nätverken. Konflikten har hittills, enligt uppgifter från Polismyndigheten, lett till bl.a. ett 30-tal mord på grund av skjutningar eller sprängningar, varav flera dödsoffer inte haft något med den pågående konflikten att göra.

Ett flertal domar har meddelats avseende medverkan till mord och försök till mord med skjutvapen som haft klarlagda kopplingar till konflikten mellan nätverken Södra och Norra Biskopsgården. Det har bl.a. gällt ett dubbelmord och skottlossning mot flera andra personer som skadades i anslutning till restaurangen Vår krog och bar i Biskopsgården 2015 (*Hovrätten för Västra Sveriges dom den 22 december 2016 i mål B 3777-16*), ett mord på allmän plats i stadsdelen Gamlestaden i Göteborg och förberedelser till mord på den mördade personens släktingar 2020 (*Hovrätten för Västra Sverige, dom den 4 mars 2022 i mål B 4794-21*), ett mord på en polisman i tjänst på allmän plats i Biskopsgården 2021 (*Göteborgs tingsrätt, dom den 19 november 2021 i mål B 11160-21*), ett mord på allmän plats i Biskopsgården 2024 (*Hovrätten för Västra Sverige, dom den 29 maj 2023 i mål B 2069-23*), ett mord i ett parkeringsgarage i stadsdelen Backa på Hisingen 2024 (*Hovrätten för Västra Sverige, dom den 10 oktober 2025 i mål B 5777-25*), ett mord på allmän plats i stadsdelen Strömmensberg i Göteborg 2024 (*Hovrätten för Västra Sverige, dom den 24 januari 2025 i mål B 7480-24*) samt ett försök till mord på allmän plats i Västra Frölunda 2025 (*Hovrätten för Västra Sverige, dom den 19 september 2025 i mål B 5528-25*).

För närvarande pågår rättsprocesser i domstol som avser fyra mord i Göteborg under 2025 med påstådd koppling till konflikten. Det är fråga om ett dubbelmord med skjutvapen på öppen gata i Biskopsgården (*Göteborgs tingsrätts dom den 6 maj 2026 i mål B 7595-25* med planerad huvudförhandling i hovrätten vecka 27) och ett dubbelmord där två personer påträffades i en bil parkerad i stadsdelen Lunden (huvudförhandling är avslutad i tingsrätten och dom meddelas den 26 juni 2026). Ytterligare ett mord med skjutvapen skedde 2025 inom ramen för den pågående konflikten.

Konfliktens våldseffekter har på senare tid spridit sig utanför Biskopsgården till andra delar av Göteborg eftersom nätverksanknutna personer numera regelbundet vistas i alla delar av staden. Flera personer med anknytning till konflikten har dessutom flyttat från Biskopsgården till de centrala delarna av Göteborg. De domar som redovisats innefattar brott med skjutvapen i flera delar av staden.

Nätverket Norra Biskopsgården är kartlagt av Polismyndigheten som en kriminell grupp individer som ägnar sig åt verksamhet som främst består av narkotikabrottslighet, olaga hot och våld i offentlig miljö. Skjutvapen och sprängmedel har påträffats i närheten av och hemma hos individer från nätverket.

Gångmedlemmarna har varit beväpnade vid våldsamma sammanstötningar med den rivaliserande grupperingen från Biskopsgården.

De redan begångna våldsbrotten inom ramen för konflikten mellan de två grupperna i Biskopsgården talar, tillsammans med uppgifterna från Polismyndighetens kartläggning av nätverket Norra biskopsgården, för att det inom nätverket finns en risk för sådan brottslig verksamhet inom förbudsområdena i Göteborg som har bakgrund i konflikten och som innefattar en risk för att skjutvapen eller sprängämne eller annat liknande ämne kan komma till användning (se prop. 2023/24:57 s. 33). Risken omfattar både befarad brottslighet som utgör en reaktion på tidigare våldsdåd, t.ex. hämndaktioner, och befarad brottslighet som kan väntas ge upphov till framtida våld med skjutvapen eller sprängämnen (se a. prop. s. 35). Uppgifterna om tillgång till vapen och sprängmedel talar för att det bevisligen inom nätverket Norra Biskopsgården finns personer som har vilja och förmåga att utöva brottslig verksamhet (se a. prop. s. 79). Utifrån de faktiska omständigheterna finns det en klart förutsebar utveckling som konstituerar en risk.

Med hänsyn till att konflikten har pågått under många år och varit mycket våldsam under hela den tiden måste risken för fortsatt sådan brottslighet anses påtaglig. Min bedömning är alltså att det är sannolikt att risken för den aktuella brottsligheten kommer att förverkligas i de för vistelseförbudet beslutade områdena. Under förra året begicks fem konfliktrelaterade mord med skjutvapen i det offentliga rummet på Hisingen och i de centrala delarna av Göteborg. Det är, med hänsyn till antalet genomförda våldsbrott och hänsynslösheten i dessa, inte fråga om en obetydlig, oklar eller avlägsen risk, utan en klar och konkret risk inom förbudsområdet (a. prop. s. 34 och 78, jfr prop. 2013/14:237 s. 104–106 och 195–196).

Det kan befaras att medvetet främjar den brottsliga verksamheten

Utgångspunkten för en prövning av vistelseförbudet mot ZI är en bedömning av om det finns goda grunder att tro att han genom att delta i eller främja kriminalitet aktivt bidrar till att göra det offentliga rummet otryggt och osäkert (se a. prop. s. 32 f.). Termen främjande är avsedd att ha samma betydelse som enligt brottsbalken, men det är risken för främjande som ska bedömas och inte vilken eller vilka åtgärder som ZI kan befaras vidta (se a. prop. s. 79).

Att ZI, enligt Polismyndighetens kartläggning, är en ledande aktör – en s.k. B-aktör – i nätverket Norra Biskopsgården och därmed agerar för dess räkning talar för att det finns en fara för främjande i det här fallet (se a. prop. s. 38). En B-aktör är en person som upprätthåller prokriminella normer hos aktörer i C- och D-kategorin och som själva uppvisar prokriminella attityder och värderingar genom beteende gentemot både andra kriminella och exempelvis polis. De ser den kriminella verksamheten som deras huvudsakliga sysselsättning och drivkraften är stor ekonomisk vinning samt att upprätthålla sin identitet och våldskapital. De styr, leder och utför och kan liknas vid en platschef i området. De bevakar de kriminella intressena samt genomför och kontrollerar den kriminella verksamheten i området.

ZI har själv invänt att han inte tillhör nätverket. Lagstiftaren har lämnat frågan om hur bedömningen av grupptillhörighet ska göras till rättstillämpningen.

Det har inte kommit fram något som ger anledning att ifrågasätta informationen från Polismyndigheten om ZI:s nätverkskoppling och status inom nätverket. Informationen stöds av spaningsiakttagelser som visar att ZI har iakttagits med personer ur nätverket i olika sammanhang och under en lång tid.

Att ZI enligt polisens underrättelseinformation har en högt uppsatt ledarposition i ett väletablerat kriminellt nätverk som under lång tid varit delaktigt i den mycket våldsamma konflikten med skjutvapen och sprängmedel som pågår i Göteborg och där tillgången till skjutvapen och sprängmedel är dokumenterad genom beslag och spaningsuppgifter är enligt min uppfattning sådan information som måste anses uppfylla de krav på konkretion som gäller för prövningen av fara för främjande enligt lagen om vistelseförbud. En slutsats av informationen om hans höga ställning inom nätverket är att han agerar för gruppens räkning (se a. prop. s. 38). Det kan med hänsyn till omständigheterna därför befaras att ZI kommer att agera i direkt syfte att främja den brottsliga verksamheten eller att han inser att detta kommer att bli effekten av hans handlande (a. prop. s. 80), dvs. att han medvetet kommer främja den brottsliga verksamheten med koppling till konflikten.

Vistelseförbudet avser inte ett område som är större än vad som är nödvändigt

Vistelseförbudet mot ZI är omfattande. Den geografiska omfattningen av ett vistelseförbud behöver vara avgränsad för att förbudet ska vara proportionerligt och inte vara större än vad som krävs för att uppnå syftet med förbudet.

Lagen tar sikte på de platser där de problem som ska åtgärdas är som mest påtagliga. Vistelseförbudet bör därför avse platser där den brottsligheten som förbudet syftar till att förebygga och förhindra brukar begås (a. prop. s. 29). Förbudsområdets storlek ska bestämmas i det enskilda fallet utifrån risken för brottslig verksamhet i området, vilket innebär att det måste finnas en påtaglig risk för den för lagens tillämpningsområde relevanta brottsligheten i det område där förbudet ska gälla (a. prop. s. 40 f.).

I det här fallet är den pågående konflikten i stadsdelen Biskopsgården med spridning till de centrala delarna av Göteborg så våldsam och så långdragen att den övre gräns för vistelseförbudets omfattning som lagstiftaren utgått från i normalfallen, motsvarande en stadsdel eller del av en tätort, inte kan antas tillräckligt för att ingripa mot ZI (se a. prop. s. 41). Det får i det här fallet anses finnas en påtaglig risk för nära förestående brottslighet på flera platser samtidigt (se a. prop. s. 82). ZI har som framgått en styrande roll över nätverkets agerande och genom sin ställning inom nätverket. För att vistelseförbudet mot honom ska få avsedd effekt i enlighet med lagens syfte krävs det att förbudet utsträcks till ett större område. Området är avgränsat med utgångspunkt från sådana platser där ZI och hans nätverk liksom personer från det motstående nätverket ofta vistas.

När det gäller bedömningen av hur vistelseförbudet påverkar ZI:s dagliga livsföring, och därmed vilken betydelse hans intresse av rörelsefrihet och privatliv ska tillmätas, så har han själv gjort gällande att förbudet hindrar honom från att besöka moskén och att besöka den adress hos sina föräldrar som han är folkbokförd på.

Det kan först konstateras att det är möjligt att besluta om ett vistelseförbud även i områden där förbudspersoner bor och normalt vistas, om det krävs för att syftet med förbudet ska kunna uppnås. I det här fallet konstaterar jag dessutom att ZI, enligt underrättelseinformation från polisen, inte är bosatt på sin folkbokföringsadress inom förbudsområdet och att det kan ifrågasättas om folkbokföringsuppgifterna avseende honom är korrekta. Han har inte något legalt arbete eller annan legal sysselsättning inom förbudsområdet. Förbudet hindrar inte heller ZI från tillgång till samhällsservice eller -funktioner. Det finns fortsatt fri möjlighet för honom att besöka moskéer utanför förbudsområdet.

Eftersom hans anknytning till förbudsområdet, trots att han numera är folkbokförd på en adress inom området, i förhållande till hans dagliga livsföring är så begränsad väger hans legitima behov av att befinna sig där mindre tungt. De hinder för den dagliga livsföringen som vistelseförbudet innebär för honom överväger enligt min uppfattning inte de mycket starka preventiva skäl som finns för ett vistelseförbud inom det beslutade området.

Den som intar en central roll i ett kriminellt nätverk, som ledargestalt, kan meddelas vistelseförbud av mer ingripande natur än den som intar en mer perifer roll (a. prop. s. 82). Med hänsyn till det allvarliga våld med skjutvapen och sprängmedel i förbudsområdet som redan inträffat med anledning av konflikten mellan nätverken samt den ökade risken för hämndaktioner och konfrontationer i förbudsområdet till följd av detta, är det min bedömning att vistelseförbudet mot nätverksledaren ZI i nuvarande ansträngda läge inte avser ett större område än vad som kan anses nödvändigt för att göra det offentliga rummet tryggt och säkert.

En förbudstid om sex månader behövs

Förbudstidens längd är bestämd utifrån den höga konfliktnivån och den tid som behövs för att avvärja den risk för brottslig verksamhet som förbudet är avsett att förebygga eller förhindra (a. prop. s. 85). Även i denna fråga har ZI:s höga position inom den kriminella gruppen en skärpande inverkan vid bedömningen. I bedömningen av förbudstiden har den inverkan som förbudet får för ZI vägts in.

Förbudet är proportionerligt utan begränsningar eller undantag

Med hänvisning till redovisade omständigheter om den pågående konflikten står det enligt min uppfattning klart att behovet av ett vistelseförbud för att, i enlighet med lagens syfte, öka tryggheten i det offentliga rummet och förhindra att

brottslig verksamhet utövas där måste uppfattas som stort i de geografiska områden som vistelseförbudet gäller. Det ska väga tungt vid bedömningen att det i det här fallet är frågan om ett vistelseförbud för att förhindra sådan brottslighet som är ägnad att framkalla en konflikt mellan grupper av personer i vilken det finns risk för skjutningar eller sprängningar (a. prop. s. 41).

Vid proportionalitetsbedömningen har det också betydelse ZI är en hög ledargestalt i nätverket Södra Biskopsgården och att han därför har ett stort inflytande över hur nätverket agerar i den pågående våldskonflikten. Det finns med hänvisning till hans fleråriga koppling till nätverket Södra biskopsgården och hans nuvarande ledarroll förutsättningar för en större inskränkning av hans rörelsefrihet och därmed ett mer omfattande vistelseförbud mot honom.

De till förbudet motstående legitima behov som ZI har av att befinna sig i förbudsområdet är, som redovisats, enligt min uppfattning begränsade mot bakgrund av hans svaga faktiska anknytning till området. De hinder som förbudet i praktiken innebär för hans dagliga livsföring måste uppfattas som små, trots det stora förbudsområdet.

För att undvika att ett vistelseförbud i praktiken blir att betrakta som ett frihetsberövande enligt 2 kap. 8 § första meningen regeringsformen (jfr NJA 1989 s. 131) ska förbuden förses med de begränsningar och undantag som är påkallade. Begränsningar och undantag gör det möjligt att låta förbudspersonen, i vart fall under vissa tider på dygnet eller vissa dagar, röra sig t.ex. till och från sitt arbete eller sin bostad eller skola eller en domstol eller myndighet som personen är kallad till (se a. prop. s. 43 och 83).

Det vistelseförbud som meddelats mot ZI innebär att han inte får tillgång till sin folkbokföringsadress, där han enligt polisens uppgifter inte bor, och möjligheten att besöka det som får förstås som den moské han brukar besöka. Med beaktande av ZI ledande roll i ett kriminellt nätverk med hög våldskapacitet är det enligt min bedömning inte påkallat med några begränsningar eller undantag från förbudet i det här fallet. Jag beaktar att varje undantag från förbudet riskerar förbudets verkningsgrad. ZI har redan lagförts för överträdelser av vistelseförbudet vid två tillfällen.

Vid en samlad bedömning är det min uppfattning att skälet för det beslutade vistelseförbudet mot ZI, utan begränsningar eller undantag, väger över det intrång eller men i övrigt som förbudet innebär för honom. Det finns, med hänvisning till hur risken för våldsdåd ser ut, inte någon mindre ingripande åtgärd som kan väntas uppnå samma resultat som vistelseförbudet.

Vistelseförbudet ska förenas med villkor om elektronisk övervakning

För att kontrollera att förbudet följs behövs elektronisk övervakning i det här fallet. Även om bestämmelsen om villkor om elektronisk övervakning är fakultativ, så är utgångspunkten att det vid vistelseförbud på grund av risk för sådan brottslig verksamhet med bakgrund i en gängkonflikt där det finns risk för att skjutvapen eller sprängämne kan användas finns skäl och behov av att förena

vistelseförbudet med ett villkor om elektronisk övervakning (se a. prop. s. 58). Det finns inte något skäl för undantag från huvudregeln med hänvisning till situationen i det här enskilda fallet.

Bevisuppgift och handläggning

Som bevisning åberopas den sekretessbelagda promemoria som åberopats i underinstanserna. Ytterligare bevisning, i form av en kompletterande promemoria från Polismyndigheten, kan komma att ges in och åberopas. Målet kan avgöras utan sammanträde.

Katarina Johansson Welin

Eva Bloch

Kopia till

Senior åklagare James von Reis och kammaråklagare Åsa Nilsson.
Göteborgs åklagarkammare (AM-177354-25).
Utvecklingscentrum.